

Kontrarevolutionen i Kuba - så fungerar det

En beskrivning och analys av hur det ständigt pågående angreppen mot Kuba organiseras

Hur arbetar kontrarevolutionen i Kuba?

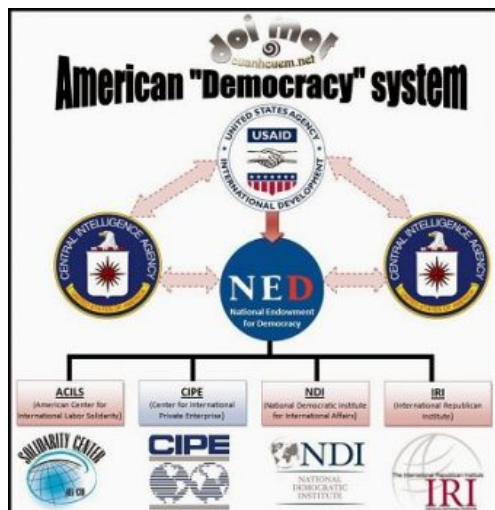
I ett specialprogram på kubansk TV den 28 november 2020 diskuterades USA:s finansiering och organisering av en kontrarevolution i form av en 'mjuk kupp'. TV-programmet följdes upp med diskussionsprogram, artiklar i Cubadebate, Granma och andra medier.

Aldrig tidigare har en kontrarevolution utnyttjat sociala nätverk, digitala medier, terrordåd, riktad destabilisering mot det kubanska samhället på detta sätt som skedde under de sista månaderna på 2020.

Bakgrunden är att 14 maj 2000 hölls ett möte med CIA på USA:s dåvarande intressekontor i Havanna (numera ambassad). Här drogs planerna upp om att ge de traditionella 'dissidenterna' i olika rörelser i Kuba en sekundär roll. De var finansierade av USA, men hade alltmer tappat i prestige bland kubanerna. Det gällde för USA att skapa en ny kontrarevolutionär rörelse med ett nytt ansikte och ett nytt program. Mötet och det som diskuterades är känt tack vare journalisten Raul Capote, som var närvarande. Han hade rekryterats av CIA för att utveckla det kulturella kriget mot Kuba, men skulle senare visa sig vara agent för den kubanska säkerhetstjänsten.

Den nya kontrarevolutionära rörelsen behövde hitta människor, främst ungdomar, som hade yrkesmässiga och sociala band till de december 2014, då han deklarerade att de diplomatiska förbindelserna med Kuba skulle återupptas, var att säga det som redan beslutats av CIA vid mötet 2004: Den hårda och aggressiva politiken mot Kuba hade misslyckats. Det var nödvändigt att uppnå målen med andra medel. Lite senare undertecknade Obama ett presidentdirektiv om samarbete med 'det kubanska civilsamhället?'. Det är första gången termen används och väcker frågan: vilket civilsamhälle avses? Uppenbarligen inte befintliga offentliga organisationer och institutioner i Kuba. Utan ett 'virtuellt civilsamhälle?'. Allt enligt strategin från 2004.

Finansiering sker från National Endowment for Democracy (NED) och USAID. Dessutom Open Society Foundation, skapad av miljardären George Soros. Hans stiftelse har stor erfarenhet av att arbeta för att störta regeringar under den mysiga beteckningen 'färgrevolutioner?'. Open Society Foundation har verkat i östeuropeiska länder som Serbien, Georgien, Ukraina, och Vitryssland, och även använts under den så kallade Arabiska våren och mot vänstern i Latinamerika, bland annat i Venezuela. Open Society är att betrakta som en del av USA:s inblandningspolitik.

USA har ett mycket omfattande system för inblandning i andra länders angelägenheter

2014 startade 'Laboratoriet för idéer' webbplatsen 'Cuba Possible', med finansiering från Open Society och andra källor i USA. 'Cuba Possible' säger sig främja debatt och folklig kritik. Det försöker utnyttja den atmosfär av avspänning som inträdde efter återupprättade diplomatiska relationerna under Obama. 'Cuba Possible' försöker locka kubanska intellektuella inom historia, lagstiftning och diplomati. Samt personer med anknytning till sociala frågor som rasism, jämställdhet, feminism, sexuella rättigheter, djurskydd och skapa åsikter som går emot Kommunistpartiet, PCC.

Medan dess medlemmar avhöll sig från aggressiva kontrarevolutionära uttalanden, gällde det samtidigt att ta avstånd från det offentliga och dess institutioner. De försöker att framställa PCC som 'stalinister' och 'konservativa', som sägs stå i vägen för förändringar och normalisering av förbindelserna till USA. Försvar av revolutionen kopplas till försvar av byråkrati, teknokrati och korruption. Detta angreppssätt skulle framställa dem själva som 'tredje alternativet', som distanserat sig såväl från extremhögern i Miami som fidelisterna, 'extremvänstern' i PCC. De får omfattande stöd, av USA:s Radio och TV Martí, med dygnetrunt sändningar mot Kuba och av de stora internationella medierna som kallar dem en 'ny politisk kraft'.

Ur denna synpunkt är aggressiviteten under Donald Trump inget olycksfall i arbetet, utan tvärtom en del i planerna. Det får det 'tredje alternativet', som talar om tolerans och dialog, att framstå som något kubaner skulle föredra. Bemöts de av kubanska myndigheter, framställs dessa som dogmatiska och stelbenta. Det handlar inte om två olika strategier från USA, utan om en enda som utnyttjar de mest extrema högerkrafterna för att få de 'toleranta' att framstå i bättre dager. Finansiärerna och de som rycker i trådarna är desamma för båda grupperna.

Myndigheterna i USA fungerar oberoende av valpolitik, de fullföljer sin linje oavsett administration. 'Laboratoriet för idéer' tar skenbart avstånd från de våldsamma och framställer de 'toleranta' som fredliga politiska förhandlare. Men när deras krav inte tillgodoses försöker de framkalla sociala protester. [Något som kan vara fullt legitimt, om det inte vore för att det är främmande makt som rycker i trådarna].

Att skapa de nya kontrarevolutionärerna och ge dem utrymme på Internet, organisera ett helt system av digitala medier, som falskeligen presenteras som 'oberoende', utnyttja luckor och misstag i de officiella medierna; så är det tänkt att detta nät av medier ska förgifta och ta över. De har kubaner som personal men de finansieras av USA. Som exempel lyckades de skapa missnöje med det s.k. dekret 349 (som handlade om kulturfrågor), där de officiella medierna inte gav tillräcklig och relevant information. Det öppnade möjligheterna för de USA-finansierade att misstolka dekretet och piska upp missnöje. I motsats till detta exempel lyckades de inte med sina avsikter att sabotera framtagandet av den nya Grundlagen. Den hade stor mediatäckning i kubanska medier och allmänheten var välinformerad. USA-medierna övergick då till att hävda att kubanerna vara apatiska; också det visade sig fel med det höga valdeltagandet och den höga andel, 86 procent, som godkände Grundlagen.

Redan från första stund var det flera kubanska revolutionärer som varnade för det kontrarevolutionära uppsåtet med "centrismen" och "tredje ståndpunkten" och de verkliga målen för dessa. Kubaner som kritiserar dessa kontrarevolutionärer kallas i deras medier för "paranoida", de demoniseras och attackerades. En hatstämning piskas upp som drabbat journalister på kubansk TV, artister och andra. Syftet är att skrämja folk från att fördöma den imperialistiska strategin.

Under 2019 meddelade medlemmarna i "Cuba Posible"-projektet själva sin upplösning och hävdade att Trump-regeringens nedmontering av de diplomatiska relationerna gjorde deras arbete mycket svårt. Men faktum är att under 2017 och 2018 lyckades "Cuba Posible" aldrig locka till sig kända kubanska intellektuella. De misslyckades med att skapa en opinion mot den nya Grundlagen, och deras konrevolutionära karaktär fördömdes intensivt i nätverken av revolutionärer som inte skrämts av hetsen. En annan orsak till att flera lämnat gruppen kan vara att uppdragsgivarna inte vill "bränna dem", när deras utländska finansiering och avsikter blev allt tydligare. Efter "Cuba Posibles" formella upplösning fortsatte dess medlemmar att arbeta på ett samordnat sätt och var ledande i försöket att inleda en "mjuk kupp" i november 2020. Det är intressant att konstatera att det möte 2004 som drog upp strategin, hade en tidshorisont på 15 år. Och där är vi nu.

Det gällde nu att övergå från enbart sociala nätverk till att börja genomföra aktioner på gator i form av demonstrationer. Att få ärliga människor, som inte delar de "oppositionellas" uppfattningar om regeringen, att protestera mot missförhållanden, vad det än kan vara: djurrätt, könsrelaterat våld, hbtq-frågor etc. De digitala mediernas roll är att manipulera och främja sådana aktioner. Nästa steg är att framkalla våld mellan protesterande och polis i förhoppningen att det ska framkalla repression från polisen som helst ska tappa kontrollen över situationen. Detta såg vi exempel på vid samlingen utanför Kulturministeriet 27 november. Här användes digitala medier för att försöka förvärpa spänningen genom intervjuer av vissa individer, genom talkörer mot polisen, allt för att få till en önskad konfrontation. Det misslyckades. Annars skulle en sådan sammanstötning medfört att man kunnat kalla till förnyade protester, denna gång mot "polisvåldet". Allt enligt mönster från Maidanorget i Kiev och andra "färgrevolutioner". Det är manuset till dessa "färgrevolutioner". Nu möttes denna manifestation av en mångdubbelt större redan dagen efter. Jag träffade flera personer som hade varit med dagen innan, som kände att de blivit missledda och ville nu visa att de stödde revolutionen.

Medvetenheten om vad som var syftet med manifestationen i november, initierad av "San Isidro-rörelsen", hade inte varit möjlig utan information i de kubanska medierna. När det kommer vederhäftig information om kontrarevolutionärernas avsikter och finansiering blir de nervösa. Vad de letar efter nu är statister och åter statister som täcker upp de verkliga huvudpersonerna och deras avsikter.

[Javier Gómez Sánchez ? 5 januari 2021, Cubadebate210107 210107 \(kortat och redigerat\)](#)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)